

Αιγαίο , θάλασσά μου !

Τι νά'ν το σκίρτημα αυτό της δόλιας μου καρδιάς
όταν τη συλλογίζομαι μόνος εδώ που μένω ;
Λαχτάρα , πόνος , έρωτας ; Δεν ξέρω Μη ρωτάς !
Είν' που μου λείπει ! Δεν μπορώ ! Στη σκέψη της πεθαίνω .

Κλείνω τα μάτια . Να τηνε , τη βλέπω λαμπερή,
να παίζει ασταμάτητα με τα μικρά βραχάκια ,
κι ο ήλιος από κει ψηλά να την γλυκοφιλεί
κι αυτή να τότε χαιρετά με μικρικυματάκια .

Σαν κοπελιά πανέμορφη με πλούτη μαγικά,
γεμάτη διαμαντόπετρες , τα όμορφα νησιά μας,
χιλιάδες άσπρ' ανθούς , των γλάρων τα φτερά
κι άλλους τόσους πολύχρωμους ,τα ψαροκάικα μας !

Μα σαν βραδιάσει γίνεται ακόμα πιο γλυκιά
καθώς το φεγγαρόφωτο πάνω της ταξιδεύει ,
ασήμια απ' τη Μπαρμπαριά της ρίχνει στα νερά .
είναι' η ώρα που η καρδιά τον Έρωτα γυρεύει .

Τότε ανοίγουν οι καρδιές ,γαρούφαλα γκρενά ,
τον Έρωτα αποζητούν να βρουν , να ανταμώσουν .
Τα μάτια φτερουγίζουνε απ' όνειρα τρελά
κι όρκους στο φτερωτό Θεό είν' έτοιμα να δώσουν .

Πως να ξεχάσω τις στιγμές που πέρασα εκεί ;
Πως να ξεχάσω τα γλυκά τα όνειρατα κοντά της ;
Τις ώρες που επάνω της , σαν να' τανε πουλί
η σκέψη μου ταξίδευε στ' άγρια κύματά της ;

Γαλήνια ή άγρια , για μένα είν' αυτή
που σκλάβωσε τη σκέψη μου , πλάνεψε τη ματιά μου !
Αιγαίο μου πανέμορφο , πάντα θα είσ' εσύ
η πιο γλυκιά αγάπη μου ! Είσαι η Θ ά λ α σ σ ά μου !!